

KORMOS ISTVÁN

Majd tél jön

*Egy rét valahol most csupa tücsök-
cirip, ráhőmpölyög az éjszaka,
füvét fölverik csillagok,
más néven lucsokfagyott zúzvara;
ha ott járnál, hullnék térded elé,
de fogaim közt szóbilincslánc csörren,
mintha volgai hajóvontatók
húznák hullámmal szembe fölfelé;
nem pendül hetvenhét varázsige,
és ha pendülne, mire, mondd, mire?*

*Majd tél jön, hó boronálja szerelmem,
beharapott szám hangtalan telet,
mert rühes róka lett a beceszó,
annyi lányfülbé mormolásztam el;
az udvaron jégbealvad a csap,
fölöttem nem leszel se hold, se nap.*

PETRI CSATHÓ FERENC

Tisztelgés Kós Károlynak

*lépik az ember s lépik vargabetűket az ember
ám de szívével mindig a csillagsorsúra gondol
útjelző az véle az ember visszatalálhat
hozzád jó kőműves kelemen ki a titkodat őrzöd
állsz keserűn mosolyogsz bölcs szikla a dévai várban*